Dosarul nr. 1-69/2024
1-24025404-26-1-05032024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

04 iulie 2024 **orașul Drochia**

Judecătoria Drochia, (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Rodica Chistruga
Grefier Cristina Ciobanu
Cu participarea:
Procurorului Ana Gherman
Apărătorul Alexandru Covdii
Interpretului Olesea Briceag

a examinat în ședință publică cauza penală de învinuire a lui:

Morari Dumitru *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în ***** studii medii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal,

Judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza cererii inculpatului conform prevederilor art. 364[1] CPP.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de examinare a cauzei: 05.03.2024 – 04.07.2024.

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

Inculpatul Morari Dumitru, la data de 13 ianuarie 2024, aproximativ în jurul orei 21:00 min., în timp ce se afla la terasa cafenelei ÎI ,,Godorogea Diana'' amplasată în ***** manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând ordinea publică, acționând cu obrăznicie deosebită a inițiat un conflict verbal cu Rusu ***** *****, l-a numit cu cuvinte injurioase, i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea frunții, după care, l-a trântit la pământ și i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, s-a urcat peste el și i-a aplicat lovituri cu genunchiul în regiunea gâtului, cauzându-i părții vătămate Rusu ***** *****, leziuni corporale sub formă de echimoza frunții dreapta, gâtului stânga, excoriații obrazului drept, edemul cotului mânii drepte, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

În ședinţa de judecată, inculpatul **Morari Dumitru** care până la începerea cercetării judecătorești, au recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Avocatul Alexandru Covdii, procurorul Ana Gherman au susţinut cererea înaintată de inculpat.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanţa a admis cererea acestuia de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, dat fiind faptul că vina în comiterea infracţiunii inculpatul **Morari Dumitru** a recunoscut integral, prin cerere semnată personal cu conţinutul expres şi neechivoc a renunţat de a fi prezentate probe suplimentare, solicitând în acest sens examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] CPP.

Apărătorul a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanţilor la proces, ţinând cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a vinovăţiei, şi-a găsit posibilă de a admite cererea inculpatului, dat fiind faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

În acest sens, vina inculpatul **Morari Dumitru** au fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către organul de urmărire penală.

Astfel, vinovăţia inculpatului **Morari Dumitru** este demonstrată prin următoarele probe:

- ✓ Declarațiile părții vătămate **Rusu *******, (f.d. 37-38);
- ✓ Declarațiile martorului **Crețu Marin** (46-47);
- ✓ Declarațiile martorului **Mîrza Alexandru** (f.d. 49);
- ✓ Declarațiile martorului **Godorogea Oxana** (f.d. 52);
- ✓ Plângerile lui Rusu ***** din 22.01.2024 și 15.01.2024, prin care solicită organelor de poliție de a lua măsuri cu Morari Dumitru, care la 13.01.2024 în jurul orei 21:00 min., în timp ce se afla la terasa cafenelei ,,Diana'' din satul Zgurița raionul Drochia, fără careva motive l-a trântit la pământ și cu genunchiul îl sugruma în regiunea gâtului, prince i-au fost cauzate dureri fizice, /f.d. 5, 8/;
- ✓ Informația telefonică a serviciului 112 din 15.01.2024 ora 11:20 min., pe faptul că, a parvenit informația telefonică de la inspector principal Rusu Igor, care a comunicat că, s-a adresat Rusu ***** locuitor al satului Zgurița, raionul Drochia, care a comunicat că, la 13.01.2024 a fost agresat fizic de Morari Dumitru, /f.d. 7/;
- ✓ Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.01.2024, cu planșă fotografică, potrivit căruia, cercetarea a fost efectuată la terasa cafenelei-bar ÎI ,,Godorogea Diana'' amplasată în satul Zgurița, raionul Drochia, locul unde a fost comisă infracțiunea, /f.d. 12-14/;
- ✓ Procesul-verbal de ridicare din 15.01.2024, potrivit căruia, de la martorul Godorogea Diana, a fost ridicată o secvență video din data de 13.01.2024, stopate pe un suport informaționl, /f.d. 41/;
- ✓ Procesul-verbal de examinare din 01.02.2024, potrivit căruia, examinării a fost supusă o secvență vedoe ridicată de la martorul Godorogea Diana, au fost ridicate înregistrări video din data de 13.01.2024, stopate pe un suport informaționl. Prin ordonanța din 01.02.2024, un suport informațional pe care este stocată o secvență video a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă, fiind anexat la materialele cauzei penale,/f.d. 42-43/;

- ✓ Raportul de constatare nr. 202418P0022 din 15.01.2024, potrivit căruia, în timpul examinării medico-legale a lui Rusu *****, s-au depistat leziuni corporale în formă de s-au depistat leziuni corporale în formă de echimozele frunții dreapta, gâtului stânga, excoriația obrazului drept, edemul cotului mânii drepte, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, /f.d. 21-22/;
- ✓ Raportul de expertiză judiciară nr. 202418D0022 din 02.02.2024, potrivit căruia, timpul examinării decumentelor medicale în privința lui Rusu *****, s-au depistat leziuni corporale în formă de echimozele frunții dreapta, gâtului stânga, excoriația obrazului drept, edemul cotului mânii drepte, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Leziunile corporale descrise, exclud apariția lor de la căderea înălțimii propriului corp, precum și de sine stătător, /f.d. 28-29/.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Astfel, analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului **Morari Dumitru** și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, fapt ce instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.

Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului **Morari Dumitru** de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă grosolan ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, de opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru comiterea infracțiuni prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, de ai fi stabilită pedeapsă inculpatului **Morari Dumitru** sub formă de amendă în mărime de a cîte 750 u.c., echivalent la 37 500 lei, cu încasarea cheltuielilor în mărime de 448 lei și admiterea acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei în beneficiul părții vătămate.

Apărătorul inculpatului **Morari Dumitru**, avocatul Alexandru Covdii a menționat faptul că inculpatul **Morari Dumitru** a recunoscut vina în cele comise, se căiește de cele comise, se caracterizează pozitiv, a recuperat integral prejudiciul părții vătămate, careva pretenții față de el nu sunt, prin urmare consideră oportun aplicarea în prezenta speță pedeapsă sub formă de amendă minimă în mărime de 500 u.c..

Inculpatul **Morari Dumitru** în cadrul ședinței de judecată a susținut poziția avocatului Alexandru Covdii.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul **Morari Dumitru** a fost găsiți vinovat de săvîrşirea a

unui infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa *cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.*

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul **Morari Dumitru** este calificată ca fiind mai puțin gravă.

De rând cu acest fapt, la stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, *practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit*.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul **Morari Dumitru** a recunoscut integral vina și se căieşte de cele comise.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului **Morari Dumitru**.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului **Morari Dumitru**.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului **Morari Dumitru**, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins prin numirea pedepsei sub formă de amendă, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru fapta comisă.

Prin urmare, pedeapsa sub formă formă de amendă va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru al determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sanctionarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sanctiunii aplicate să determine în timp *scaderea infractionalitatii din rîndul infractorilor*.

Conform art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanţa reţine că, inculpatul vina a recunoscut, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, care prevede că pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *(art.364/1 alin.(1),(2) completate, alin.(11),(9),(10) introduse prin Legea nr.83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023).*

Potrivit alin. (1) art. 80/1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. ***(art.80/1 introdus prin Legea nr.83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023).***

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii

ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului **Morari Dumitru** să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de *art. 287 alin. (1) Cod penal*, a-i stabili inculpatului **Morari Dumitru** pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500(cinci sute) u.c., ceia ce constituie suma 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Potrivit art.64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui **Morari Dumitru** că, este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancţiunea amenzii este executată integral.

Conform art.385 alin.(1) pct.10) - 11) Cod de procedură penală instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; precum şi dacă trebuie reparată paguba materială sau morală atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă.

Soluția instanței asupra acțiunii civile:

În context, este de menţionat că în cadrul cauzei penale Rusu *****, prin ordonanța OUP din 22.01.2024 a fost recunoscut în calitate de parte civilă (f.d. 36), fiind în acest sens cauzat un prejudiciu moral.

Deasemenea, este de menţionat că în cadrul ședinței de judecată de către partea vătămată Rusu ***** a înaintat acțiune civilă privind încasarea din contul inculpatului Morari Dumitru suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Rusu *****.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul a susținut acțiunea civilă înaintată în cadrul ședinței de judecată de către partea vătămată Rusu *****.

Inculpatul Morari Dumitru și avocatul Alexandru Covdii nu au recunoscut acțiunea civilă.

*Verificînd legalitatea şi temeinicia acţiunilor civile înaintate în cadrul urmăririi penale, opiniile participanților la proces, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acţiunea civilă depusă de către partea vătămată Rusu ***** din următoarele considerente:*

Conform prevederilor art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit art.23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componenţă de infracţiune este în drept să ceară, în condiţiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

Potrivit art.61 alin.(1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, (1) judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Potrivit art.219 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Potrivit jurisprudenţei CEDO *(hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009)* Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

În susţinerea celor enunţate instanţa menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, *cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003)*, unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut,

în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Cu privire la prejudicul moral adus partea vătămată Rusu *****.

Instanța consideră că în principiu, încălcarea oricărui drept garantat de lege poate fi de natură să conducă la producerea unui prejudiciu moral, ce dă naștere la obligație, pentru persoana ce a încălcat dreptul altei persoane, de a-l acoperi.

În privința aprecierii cuantumului prejudiciului moral, se știe că acesta nu poate fi determinat după criterii precise, el trebuie a fi evaluat după natura încălcării suferite, în funcție de situația personală a victimei, a legăturii ei cu cel ce a încălcat dreptul.

Atunci cînd este vorba despre determinarea despăgubirii pentru prejudiciu moral, instanța nu poate decide decît în echitate asupra cuantumului acesteia.

Instanța consideră că în speță, luînd în considerație toate circumstanțele cauzei, însuși faptul tragerii la răspundere penală a inculpatului Morari Dumitru și aplicarea unei pedepse penale, nu ar constitui pentru partea vătămată Rusu *****, o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma săvîșirii de către inculpat a infracțiunii. Or, prin condamnarea inculpatului, instanța nu are puterea de a restabili succesorul victimei și familia acestuia în situația anterioară încălcării drepturilor lui și în acest sens, este necesară acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

Avînd în vedere că prin infracțiunea comisă, inculpatul a încălcat dreptul, succesorului victimei și al familiei acestuia, la viață al concubinului său, un drept fundamental garantat atît de Constituția RM cît și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța, hotărînd în mod echitabil, efectuând o analiză amplă a circumstanțelor cauzei, conducându-se de prevederile art. 2037 din Codul civil, decide să acorde cu titlu de prejudiciu moral părții vătămate Rusu ***** - suma de 5 000 lei.

La stabilirea acestei sume instanța de judecată a ținut cont de caracterul și gravitatea prejudiciului moral provocat, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, de măsura în care această despăgubire poate aduce o satisfacție echitabilă succesorului victimei.

Astfel, luînd în consideraţie prevederile legale menţionate mai sus, analizînd materialele cauzei penale şi circumstanţele de fapt constatate, instanţa de judecată consideră că acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Rusu ***** se

admite partial și se încasează de la Morari Dumitru în contul lui Rusu ***** prejudiciul moral în sumă de 5 000(cinci mii) lei.

Soluția instanței asupra cheltuielilor judiciare:

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat Ana Gherman cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul **Morari Dumitru** a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare nr.202418P0022 din 15.01.2024 (f.d.21-22, suma de 128 lei) și nr.202418D0022 din 02.02.2024 (f.d.28-29, suma de 320 lei), din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total

sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de constatare nr.202418P0022 din 15.01.2024 (f.d.21-22, suma de 128 lei) și nr.202418D0022 din 02.02.2024 (f.d.28-29, suma de 320 lei).

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului **Morari Dumitru** fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea calificării acțiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului **Morari Dumitru** în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 (patru sute patru zeci și opt, 00 bani) lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este

integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatul **Morari Dumitru** în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În baza art. art. 61, 75, 80/1 CP, art.art. 364/1, 384-385, 389, 392 CPP, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Morari Dumitru**, de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500(cinci sute) u.c., ceia ce constituie suma 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Potrivit art.64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui **Morari Dumitru** că, este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se încasează din contul inculpatului **Morari Dumitru** în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 (patru sute patru zeci și opt, 00 bani) lei.

Se încasează din contul lui **Morari Dumitru** în beneficiul părții vătămate Rusu ***** suma de 5 000, 00(cinci mii, 00) lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzate prin infracțiune.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Drochia (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Rodica Chistruga**